

ORCSIK ROLAND

Garfield kommentárja

Szerintem nem.
Nem minden
olvasó kedves.
Pl. attól még, hogy szomszédom
hébe-hóba
unalmában végignyálaz
egy halálszenzációs hírt,
semmi esetre sem nyájas,
max hájas
(igen, én sem vagyok
manöken-alkat,
de most ne kanyarogjunk el a témától,
ne gúnyolódjunk
a kilógó kilóimmal,
de és viszont azt leszögezem:
én szaftosan telt vagyok,
szexi
és nem nyájas-hájas.
Vita lezárva.)
Meg aztán egy elnök is tud olvasni,
sőt idézetekkel támasztja alá
műkedvelő sikkasztásait,
a választási kampány előtt
gyerekverseket is ír
a létező és nemlétező csudákról,
mégsem nevezném ettől kedvesnek,
max tetvesnek.
Úgy bámul az elfolyó betűkre,
mint Nárcisz
náci tükörképére.
Nekem csak az kedves,
ki nem ráncigál ide-oda,

s nem regulázza,
hogy fületem először jobbról,
utána balról vakarásszam,
semmiféleképp sem fordítva.
Azt komálom, aki nem a saját,
hanem a saját
kákabelű önkényemnek
szolgáltat ki.
Ha van ilyen,
jelentkezzen,
állok kedves rendelkezésére.

Ljubljana-i mondatok

Csípem a ljubljana-i zsarukat,
politikai vicceken vihognak
a szórakoztatóan unalmas
állami rendezvények alatt.

Komálom a ljubljana-i hajléktalanokat,
a legmegbízhatóbb cimborák
a dilettáns festők
kiállítás-megnyitóin.

Bírom a ljubljana-i sörivókat,
nem kérdezik honnan jöttél,
ki vagy, merre támolyogsz,
hanyagolják az efféle fejtörőket.

Igen, bámulom a ljubljana-i nőket,
mosolyukban életigenlően
kacag a nyár,
derül a világvégi alkonyat.

*És kedvelem a ljubljanaí utcák
esti hangulatát,
amikor hallani a fák,
épületek, szobrok puszmozását.*

*De ami a leginkább hiányzik,
az egy rövid, tömör
ljubljanaí mondat,
melyben vérként áramlanak a szavak.*

Bizalom

Kának Kákániába

*Nem akarok senkit sem ijesztgetni,
de tegnap bekattant a disznók.
Össze-vissza rőfögött, nekironzott
a fakerítésnek, a kezembe harapott.*

*Csitítottam volna, de ettől csak
még inkább bevadult, visított,
mintha szeme előtt kés villanna,
mintha érezné a lopódzó véget.*

*(Hát ebből sem lesz rózsaszín
kisszonett, gondoltam, sikolya
emészthetetlen, kattant líra.)*

*Aztán hajnalban egy döféssel vége
az egésznek. Megijedtem. Éreztem:
véget vetettem a bizalomnak.*